

[Statsministeren]

desværre steg i de lande, der er vore kunder; og hos os blev jo næsten alle de nye job skabt i den private sektor. Det synes jeg er positivt, ligesom det er positivt, at hvis vi måler i mængde, så er vore investeringer steget med ikke mindre end 80 pct. Da vi startede, lå investeringerne på et meget lavt niveau, faktisk det laveste blandt de vestlige lande, men siden har vi ligget i toppen.

Så vil jeg gerne sige et par ord om de bemærkninger, der er fremsat om betalingsbalanceunderskuddet og statens gæld. Vi har haft betalingsbalanceunderskud i mange år, faktisk i en snes år, og det har i alle de 20 år været sørgeligt. Statens samlede gæld vokser ikke her i den seneste tid. Det er dog trods alt et lyspunkt, for statens gæld faldt faktisk i 1986 en smule. Nu begynder det at gå den rigtige vej. Udlandsgælden for sit vedkommende faldt med 7 mia. kr., men det niveau, vi har for gæld, er fortsat uhyggeligt.

Når man så spørger, hvorfor udlandsgælden er steget i de seneste år, så vil jeg gerne fremhæve – og nu kommer jeg med en forklaring, som ikke er en bortforklaring, men det er alligevel af betydning at forstå tingenes sammenhæng – at udlandsgælden de senere år udelukkende er steget på grund af rentetilskrivningen og endda ikke med hele rentetilskrivningen. Det har sin forklaring i, at vi, meget glædeligt, gennem de sidste 4½ år har haft et overskud på udlandshandelen med varer og tjenester på omkring 10 mia. kr. Derfor er det således, at stigningen i udlandsgælden altså ikke skyldes den politik, den nuværende regering har ført i de 4½ år. Vi har at gøre med en arvegæld, og jeg gentager, at det er en forklaring og ikke en bortforklaring, for vi skal jo betale renterne og efterhånden også afdrag på gælden. Den udlandsgæld, der blev etableret forud for den nuværende regerings tid, var jo socialdemokratiske regeringer ansvarlig for og derfor også ansvarlig for den rentetilskrivning, der fandt sted.

Vi ønsker os og vi arbejder alle for en øget eksport, men skab nu ikke for meget mismod, for det er uberettiget. Der er nemlig kommet rigtig god gang i vores industrieksport. Industriens vækst er også blevet tydeligt mere eksportorienteret. I årene 1975–82 gik kun 41 pct. af stigningen i industriens omsætning til eksport, men i de sidste 3 år drejer det sig om næsten 73 pct. Det synes

jeg vi skylder at komplimentere vores industri for.

Så vil jeg gerne sige, at den påstand, som hr. Svend Auken også har fremført i dag om, at den nuværende regering har haft vinden på ryggen, holder ikke. Hvorfor nu ikke det? Vi har ikke været regering i en international højkonjunktur, og især når jeg ser på de lande, Danmark eksporterer til, gælder det.

Det vil jeg gerne dokumentere. Jeg tror, det er vigtigt at forstå det. I 1982 havde man i Norge, Sverige, Tyskland, England, Italien, Frankrig, Holland og Belgien, altså denne store kreds af europæiske lande, en gennemsnitlig arbejdsløshed på 9,4 pct. I 1986 var den desværre steget til 10,7 pct. Det er jo ikke noget opsving, det er det modsatte. Men hvis vi så ser direkte på grundlaget for vores eksportindtjening, hvordan ser det så ud? Ja, hvis vi ser på, hvordan importen har været af de varer, som har vores største kunder, hvad viser så tallene os? Og jeg tror, det er vigtigt at studere på det.

Se, hovedparten af vores eksport, de 70 pct., går til følgende lande: Norge, Sverige, Tyskland, England, Italien, Frankrig og så de to langt væk, USA og Japan. Ca. 70 pct. af Danmarks samlede eksport køber de. Lad os så se på, om disse 8 lande, der er så vigtige for os, i de sidste år har øget deres import fra udlandet. Hvordan ser det ud? Det viser sig, at i de sidste 4 år før regeringsskiftet, fra 1978 til 1982, fordoblede disse 8 lande deres import. De købte altså i disse år dobbelt så meget i udlandet. I årene 1982–86 har disse lande været præget, jeg vil ikke sige af lavkonjunktur, men af større indkøbsforsigtighed, for da steg deres import nemlig kun med 26 pct. Det er baggrunden, når vi skal prøve at måle, om vores eksport kan klare sig.

Har vi holdt mål med den udvikling? Sagen er faktisk, at på baggrund af denne udvikling i, hvad vore kunder samlet har købt, har vi klaret os godt. Ikke godt nok til at løse Danmarks problemer samlet. I årene 1978–82 steg den samlede eksport i takt med importen til de 8 lande helt præcist. Den blev nemlig fordoblet, ligesom deres samlede import blev fordoblet. Fra 1982 til 1986 voksede importen i de 8 lande meget mindre, nemlig med 26 pct., som jeg nævnte før, men den danske eksportindtjening i disse 8 lande er steget med 34 pct. Vi har altså klaret os relativt bedre i de seneste år på disse 8 mar-